

TVØROYRAR BÓLT FELAG 100 ár

Tvørámenn slóðbróttarar:

At stríðast er málið

-Heiðurin er tykkara í dag, og kenni eg samheiður sum fyrrverandi T.B. 'ari einaferð at hava verið við til at verja T.B. á vøllinum og so í dag sum lögmaður at vera verji tykkara á tí ytra vøllinum skrivar Atli Dam, lögmaður m.a. í føðingardagsheilsan síni til TB, sum verður 100 ár í dag.

Sum verji hjá ítróttini er tað mær ein heiður at ynskja Tvøroyrar Bóltfelag hjartaliga tillukku við 100 ára stovningardegnum. At verja og varða krevur álit og av álitinum kemur styrkin. Álitid á Tvøroyrar Bóltfelag hevur sína styrki í teimum 100 árunum, felagið eigur á baki.

Tvøroyrar Bóltfelag er ikki bert elsta bóltfelag í Føroyum, men eisini elsta ítróttarfelag í Føroyum yvirhevið. Framfýsni og áráðið eyðkendi Tvørá bygd um aldar-skiftið og mentannarlivid blómaði sum ongantíð áður. Tvørámenn vóru

sannir slóðbróttarar. Framhaldsskúli, kirkju-lív, málningalist og ikki minst ítróttarlívið breyt sær slóð á Tvøroyri. At bóltfelag var stovnað á Tvøroyri setti dik á fót-bóltin í Føroyum, og í slóðini frá Tvøroyrar Bóltfelag stungu feløg seg upp um alt landið, tá komið var inn í okkara öld.

T.B. hevur fram til dagin í dag megnað at hildið felagið høgt í met-um. Fleiri ferðir hava teir vunnið sær Føroyameistararheiðið og megnað at hildið sær mong ár í 1. deild. T.B. telist millum tey mætu fót bóltslíð-

ini í Føroyum og hevur virðing millum fót bóltspælarar úti sum heima. Mangur T.B. 'ari hevur spælt á landsliði móti útlendingum hesi farnu árin og har fullført sín lut.

Sum bygdamaður er tað við ikki sørt av stolt-leika, at ein longu sum óviti fekk høvi at royna seg á Sevmýri og á sandinum. Tú lærði, at fót-bóltur skuldi takast í álvara, verja og álop til rætta tíð og í røttu støðu. Knappa bráðið og snara vendingin vóru avgerandi; men ikki minst at tú mintist til, at tú vart partur av einum

líði, ikki einstaklingur, men ein av mongum. Hetta kom tær væl við seinni í lívinum, bæði á leikvølli og á livsins stríðsvølli. Tí eitt stríð er fót bóltur — eitt stóðugt stríð um málið. Og soleiðis er lívið. Eitt stríð at vinna — og tapa — og aftur at vinna. Tí at stríðast tað er málið. Heiðurin er tykkara í dag, og kenni eg samheiður sum fyrrverandi T.B. 'ari einaferð at hava verið við til at verja T.B. á vøllinum og so í dag sum lögmaður at vera verji tykkara á tí ytra vøllinum.

Atli P. Dam
lögmaður



Nakað at savnast um

Her hava vit nakað at savnast um, her merkir tú týðningin av at vera partur av eini heild - partur av bygdini skrivar Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður í føðingardagsheilsu síni til TB á 100 ára degnum.

So upprann dagurin, at okkara elsta fót bóltfelag gjørdist 100 ár. 13. mei 1892 funnu nakrir tvørámenn saman og stovnaðu Tvørá Boldklub, sum hann tá kallaðist. Hetta vóru menn, sum í útland-um høvdu lært hesa nýggju ítróttargrein at kenna. Uttan iva hava teir hildið, at hetta fór at verða ein ítróttargrein, sum feroyingar fóru at taka til sín. Og rætt var mett.

Rættur undangongumenn mugu teir sigast at hava verið. At stovna eitt fót bóltfelag við ongum vølli, ongum royndum og ongum mótstøðuliði. Men hetta vóru júst eginleikar, sum eyðkendu okkara forfedrar á Tvøroyri.

Tvørámenn og tvørákvinnur vóru undangongufólk á so mongum økjum.

Felagið hevur hesa fyrstu öldina havt ótrú-

liga stóran týðning fyri bygd okkara. Her fór óvitin hugtakin og forvitin á Sevmýri til fyrsta fót bóltstýstin. Ótaðist yvir tað árin, dysturin hevði á tey vaksnu. Fleiri skiftu jú ham. Her fekk óvitin nakrar fyrimyndir í teimum vaksnu leikarunum, sum seinni hava havt týðning fyri mangan tvørádrongin.

Seinni fór óvitin sjálvur at luttaka í hesum spæli, og nógvar lóturnar rann hann alsveittur runt á Sevmýrisvølli uttan at kenna nakað til at keða seg. Gav strembanin úrslit, so náddi hann kanska at gerast fyrimyndin fyri teir, sum koma aftaná.

Sum vaksni og áskoðari hevur tú merkt felagskensluna í skapi av gleði ella harmi, alt eftir um úrslitið gjørdist sigur ella tap. Her hava vit nakað at vera saman um, her hava

vit nakað at savnast um, her merkir tú týðningin av at vera partur av eini heild — partur av bygdini. Uttan mun til samfelags-áskoðanir ella aðrar áskoðanir annars, so standa vit her óksl móti óksl.

Mong munnu tey vinarløg vera, sum eru knýtt í Tvøroyrar Bóltfelag, og sum hava staðið við. Vinarbønd fyri lívið.

Kanska untist tær at fáa álitisstarv í felagnum. Tá kendi tú, at tú ikki bert virkaði fyri felagið, nei her var talan um arbeiði allari bygdini at gagni.

Eg vil persónliga siga, at tær fáu lótur, ein untist at hava sum aktivur leikari fyri TB, eru av stórum týðningi fyri seinni virki titt. Tú kendi tá fyrstu ferð týðningin av at vera partur av einum felags stríði. Gekk væl, so býttu vit gleðina, gekk

minni væl, so vóru vit fleiri um at vinna á misnøgðini. Rættar solidaritetskenslur.

Somuleiðis eri eg takksamur fyri ta tíð, mær untist at vera aktivur í nevndararbeiði bæði sum nevndarlimur og formaður. Tað var, um mangan strævið, ein spennandi tíð.

Flestu fólk geva sær kanska ikki far um, hvønn týðning TB hevur havt fyri Tvøroyri. Men veruleikin er, at felagið hevur átiðið sær stórar sosialar og sosialpedagogiskar uppgávur, sum ikki mugu undirmetast. Men her hevur Tvøroyrar Býráð altíð dugað at virðismenn hetta arbeiði, sum eisini rætt hevur verið.

Eg fari at enda hesa heilsu við at ynskja Tvøroyrar Bóltfelag, nevndini, spælarum, tvøráfólki, suðuroyingum, ja øllum feroyingum hjartaliga tilluk-



TB hevur átiðið sær stórar sosialar og sosialpedagogiskar uppgávur, sum ikki mugu undirmetast skrivar Jóannes Eidesgaard m.a.

ku við teimum 100 árunum hjá TB.

Og vit minnst við virðing teir tvørámenn, sum gjørdur, at aftur her var Tvøroyri á odda, tá

brótast skuldi upp úr nýggjum.

Jóannes Eidesgaard